

מוקדש ליצחק יעקבי. נפל בט' תמוז תשי"ח

אני מחזיר את המחוגה של דודי יצחק אל תבת
זכשירי השרטוט.

היא עלתה מן המגרה לדקות אחדות
לסיע בידי לרשם מעגל.
עכשו הוא חוזר.

דגם התותח שבנה מעץ יורה לכבודנו שני פגזי אבק.
אומרים שאני דומה לו
אולי קצת יותר עגל בפנים.

אם אוכל לספר בענין זה ברוח קרה ודאי אספר.

יוד

1

גביש שחמם מספר שניות המריא באדים סגלים.
נתוק הקשרים אפשר לחמר למלא כל צורה
(בהתאם לצורת הפלי)

אך עד מהרה התעבו האדים על הדפן הקר
הסגל העמיק לרגע נוסף אחר העכיר.
הצלחתי לגרד מעל הדפן מספר פרוורים.

את המבחנה שטפתי אחר-כך במים ובסבון —
מי השטיפה היו חומים —
והחזרתי אותה למקומה.

2

הבטחתי לך כלב?

קח את אביך

בוא ואמרח לך יוד על שפתיה

חטא הכאב שעל שפתיה

עקר עם אחרת לעיר השניה.

המדרכה קברה אותו. אדמה קשת-תמס.

אכן פגעה לי במצחי.

אתה בוכה?

אני בוכה?

הבטחתי לך כלב?

הבטחתי לך אכן?

3

והיא כפורחת עלתה נצה

לא היה לי הכח לגנב את לבה

צפיתי אותה

מתאדה בשמש, מתיבשת בצל

עוברת בטלה בזרם החמרים.

אביבה גור

הרבה דברים

הרבה דברים אל קו האפק.

מקשיבים אנחנו

הבל מעיני טללים

בקשתי

גם אני

בארץ נכרה

אי אז.

תלויה ועומדת קדנצה שלך

בצמת ראשי. ובכן —

תקבר לך את אברהם אבינו

ברצפה, או תגלגל אותו

בקול גברי על סליל הצלולויד

של איזה סינסי פיקשן.

אבל פתר לי ועיר.

הנה אורקול

בין הר להר

ירושלים לה גבעות סביב

האפק הוא עגל